

1893-03-16

SENDER

Otto Mourier

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

General comment:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet forløbende

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

Sender's location:

Vallø

Archive:

Mappe 30 nr. 12

TRANSCRIPTION

Afventer transskription

og saa gaa Skrift. Men for hvem
lykkes det at gennemgaa en
Landfolkshole? Mere det lyf-
tes dem i det skriftlige?
Ivis De vilde blive ved at
tage mig i skole, som de begynde
at vilde De gjore mig aldeles
forvækket, aldeles naarsom. I
har været godt gaa Viis til at
se Naamshet, hvor Gang I
har set Pænn til Papir, og til
ikke at vide, hvad I skulde
skrive og hvad ikke. Skift en
hvad man kalder for Lynd.
Tak fordi De holder af os
(og det har de dog overbevist
mig om gennem Breve, lige
som De fortæller mig om
mine Breve). Bliv ved dermed
og omgaa os, som De vil, men
respekter min Individualitet.
Med H. P. Dittmars Modetelling
var min Hone af saarene Mærning, at

Vallo d. 16te Marts 1893.
H. P. Dittmars Modetelling
H. P. Dittmars Modetelling
H. P. Dittmars Modetelling

Lad mig - enten De nu til-
lader det el. ei - begynde med
ganske kort og nøjternt at sige
Dem, at jeg blev rigtig glad
for Deres Læres forlede (af
H. P.). Der sad lidt Rest af
Hjemad, Lærestatistikfilosofien,
Litteratur, el. hvad saa langt
nøgt her, etsteds i en
Hjerte af mit Hjerte, fordi
de havde været brukt med
mig - uden Grund, som jeg
synes. De svandt ud Læs-
ning, som dog for Læse-
for at bruge et ganske nyt
Billede.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 3c Nr. 12

Men naar jeg har sagt det,
kan jeg vel ogsaa sige at mig
forstaa, som om jeg var bitter
el. vilde oppe her, tilfældig,

at jeg synes, De er noget u-
retfærdig. Jeg synes, De forbe-
holder Dem selv den mest
sublimme Leichen m. H. t. at
bestemme "modens" viden-
skabelig De vil angaaes Folk
hvorefter De vil skrive om
Men jeg stakke Tyr kan at
den givne Dem tilgode og faar
uafvendelig gaa Hovedet: saa
er jeg for skrivende, for langt
skrivende, for kjortip skrivende
de; men er jeg for mistroet.
Lad mig nu have Lov til
at være mig selv; andet
kommer der dog ikke noget
Godt ud af.
Hvor har jeg udtalt, at jeg
dem vil angaaes for Brev?
Hvor har jeg bare antydning, at
jeg skrev godt, ~~saa~~ godt, at De
ikke kunde hamle op med mig?
Vi behøve ikke at lømpe
os; vi skulle bare være natu-
rige og være os selv, hver for
sin Side. Har jeg en natu-
rlig Tilbragtighed til hellere
at udtrope mig for Skrift
end for Mund (Jeg har for-
gæstet en ganske velsignet
Mund, naar det kommer
derfor an), saa maa De ikke
tro, at jeg ikke har Fiet aa-
bent for Læse og Skryppe;
derfor herved, den jeg kom
for ind. Men noget Bort
i at skrive, kan jeg ikke se,
der er, naar man skriver
sandt. Og jeg forsikker Dem om
at jeg stæber efter at være sand.
Men jeg var en anden, kunde jeg fortælle det om mig
med den store Enkelthed at skrive, som jeg har gjort.